

פינת המדליות

יקוי ברז

כשהברז בבית מכריז על שביתה-האטה, ומשחרר גזלים בעצלתיים, בעוד שהיה אמור לעשות זאת בעז, אין צורך לרוץ לאינסטלטור. אין גם צורך לפנות בקובל-נות לעירייה על שאינה מספקת די לחץ. לעיתים קרובות טמון סוד המשבר ב-

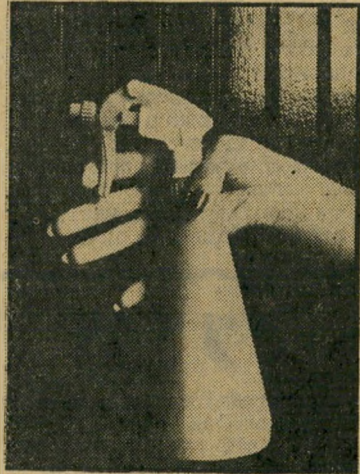
חקקי המפננת

אבנים, הזעירות כראש-סיכה, הסותמות את הפילטרים בפניית הסוללה. יש לפתוח את ההברגה בפיה, לשטוף היטב מתחת לזרם את כל חלקי המפננת, ובהודמנות חגיגית זו לשים עין גם על ה-סאקונג הקטן, שלא יאבד לנצח. כהרגל. אחרי השטיפה היסודית והשיפשוף בי-אצבעות להרחקת כל פרור קטנטן (כל העסק - שתי שניות) מבריגים חזרה היטב, אחרת ניתנים המים לצדדים. על הפעולה הזאת יש לחזור כל שבועי-שבועיים. שכן גם הפירור הזעיר ביותר מוריד מעוצמת זרם המים. גם על החריי-צות הנ"ל, לא מחלקים מדליות.

פטנטים

פטנט לגהצנים

„סבתא, קחי השתמשי בזה“, פניתי פעם אל סבתי, שהיתה רכונה על הגיהוק. סבתי, נצר אריסטוקרטי אחרון לעולם ש-נכחד. מלאת חשדות כרימון כשמדובר ב-קונצים חדשים ההורסים את התרבות. אם גם היא אימצה את הפטנט הזה, אות וסימן הוא כי הדבר מאד-מאד משכנע. „זה“ היה שפריצר מן הסוג היותר-משובח המשמש לספריי-שערות, אשר עבר אצלי הסבה מיקצועית עוד בחנות, וממולא במים במקום כספריי, והיה תמוז ענו דקיק על הכביסה לפני העברת ה-מגהץ על פניה. (משיגים אותו בחנות ל-חומרי-בניין או לצורכי מספרה.) אין מילים לתאר כמה הרבה יותר יעיל להרטיב כביסה כך, במקום בבקבוק מנוקב אשר מטפף בכל פעם קילו מים, ולוקח שנתיים לייבש.

השפריצר

בישולים

פרנצי'טוסט

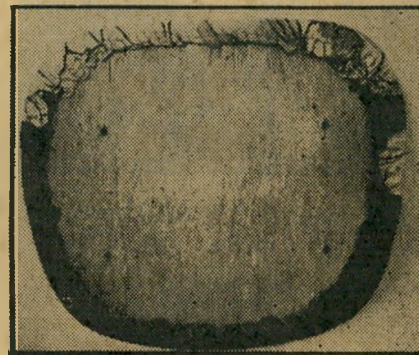
שלחנו את חברתנו ליאורה לחוץ-לארץ, דקה וחתיכה, וחזר לנו מין יצור שמן ועגול, מבוסס עד הגג, הטוען להוות חברתנו הנ"ל. „מה זה ז'“ שאלנו בחומרה רבה. „זה ז' הוותה, מאושרת, בספירות אחרות, זה מכל היום פרנצ' טוסט.“ „אם ככה“, התרכננו, „תביאי מהר את המירשם.“ והרי הצירוף הקטלני, העושה בני-אדם שמנים ומאשרים. נא לדייק, ולא להשתמש בתחליפים. פרוסת חלה מתוקה בעובי של סנטימטר. טובלים לרגע משני צידיה בחלב, לאחר-מכן כנ"ל בביצה טרופה. מנחיתים על מחבת מוצף בשפע של המאה. כאשר השפע המשמין משחים מכל צדדיו. מרימים בעזרת כף-טיגון רחבה בזהירות, שלא יתפורר האוצר, ומניחים בצלחת. משהררים מלמעלה מפל של סירופ מייפל על כל הפינות, בוזקים קיגמון בלי קמצנות, ועוד הרבה אגוזים חתוכים גס. לטני אכילת משכן טוב לעמוד על המישר עם נבוט, ובערך בוופל העשירי להשתמש בו כזאפסה מדוייקת. זה הדבר המעשי היחידי המפסיק את האינרציה.

ריפוד משגע. בזול

עיצוב פנים

מספיק לחוט העבה (ולא יותר) תופרים מסביב בתך-מכלב. כאשר מגיעים לנקודת המוצא, „מלבישים“ את הגיורה על החלק המרופד, ומותחים בכל הכח. (לשם כך החוט החזק. בשלב זה, כל חוט אחר יהיה נקרע.) הגורה מתכווצת, ו„ננעלת“ על המושב. עוד לא גמרנו. כעת הגיורה מולבשת, אך עדיין רופפת מעט. משחילים אותו החוט, ותופרים בעזרת מחט מעוגלת (לי השיג בחנויות חתכי-מלאכת-יד, או ב-סופר-סיוול גדול), כשהמחט תופסת צפוף ומחברת את הריפוד החדש לישן, ולדבר קים היד. מותחים מאד ואחיד בזמן תפרי-רה זו, אחרת נוצרים גלים וריפיונות כבד מייד עם ישיבה ראשונה. ניתן לחבר עוד שתי מגבות יחד, ו-מתקבלת מפת שולחן תואמת להפליא. התוצאה הסופית מצדיקה את כל ה-טורח, בשל האפקט היפהפה המתקבל, ש-לא לדבר על החיסכון הפראי.

אם החלט בביתכם להחליף ציפויים וריפודים לכיסאות המיטבה - אל תרוצו לקנות בדריופוד מיוחד. הסוג הזול ביותר עולה כמאה ל"י למטר, ומטר אחד מספיק בדיוק לריפוד אצבעון ממוצע. קיים בשוק בדריופוד משגע, חזק, ציבועוני, יפהפה, וזול שיגעון. הוא זול כליכך, כי יצרניו מוכרים אותו בתור... מגבות-מיטבה. בי-הדפסים יפסי-יפסיים. יש לחשב לכל כיסא שתי מגבות - אחת למושב, אחת למיסעד - שהן כשלר-שים ל"י בלבד. נותרות שאריות בשפע ומהן ניתן לעשות מפיות אישיות.

כך תופרים

כך זה יוצא

ה„פראו“ המשגע את העולם

ביים. השכלתי הועשרה לאין-שעור, מש-הוברר לי פיסרה של צעקה אנתרופולו-גית זו; חוטי-עור דקיק, ועליו תלויים מי-ני כרכשתא. קצת חרוזים, ונוצות דלילות. את אופן קשירתו נבצר ממני להדגים - אך את קשירת ה„פראו“, בבקשה.

כיצד קושרין:

לוקחים יריעת באטיק דק ברוחב של מהמותניים עד לאורך הרצוי, ובאורך של כמטר-ושיבעים סנטימטר. יוצרים שתי „אזוניים“ קטנות משני צידי המתניים כי מתואר בתצלום מיספר אחד. קושרים בי-קשר-כפול קטנטן, וזהו זה.

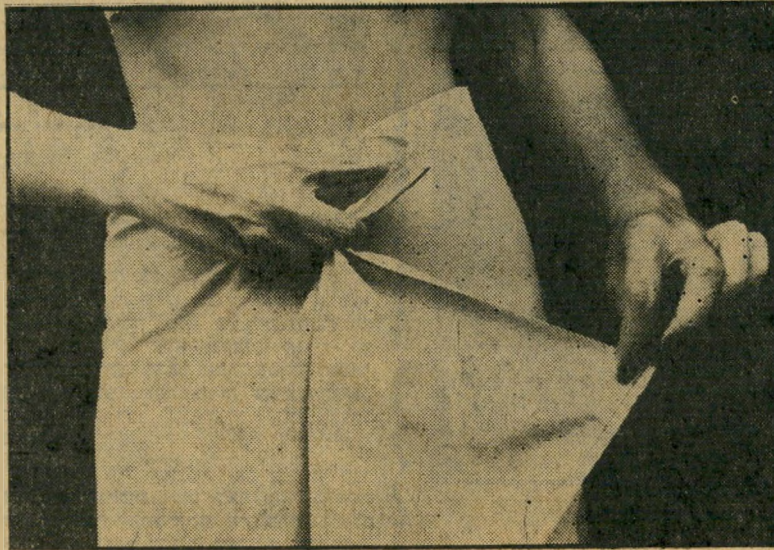
סוד כל העינין: את קבד קובעים בגב בגובה המות-ניים, אך מלפנים קושרים מתחת לטבור. המשולש הנוצר במחשוף הבטן, יוצר את כל „גיורת“ הפראו. הקלפים היפים שבחזית הם תוצאת השוליים, שאותם לא

הבגד ההולל ביותר שבו אפשר להלביש חתיכה הוא ה„פראו“: יריעת-באטיק מר-היבה הקשורה למותניים באופן מיוחד - ומפעילה את המכונאות אצל כל החתנים. הדבר המלביש הבתיל-לבוש הזה הגיע מאיי-הדרום הקסומים - והופץ בכל העו-לם עליידי מועדוני היס-התיכון. הגאוניות הפשוטה של הקונסטרוקציה, המסובכת-ליכאורה, מאפשרת השתלפות מטאורית מים הקלפים, פשוט עליידי הסטה לצד-דים. מאידך, כאן עם ליבו של הלוכש לערוך הפגנות, לא יואילו גם שנתיים של ציפיה דרוכה. לא יראה מאומה. בשל צו-רת הקלפים כחזית הם ניצמדים לגוף גם בשעת מירון לאליפות. ירידנו רוזיה, הטועם אישית חופים כי-עולם טוען, כי על ה„פראו“ הפוליזוני אבד הכלה, וגינאה החדשה מובילה עתה באלי-פות האופנה העולמית לחופים אכסקלוטי

היצירה המוגמרת

קשרנו מהמקום שבו מקובל לקשור אר-תם. ככל שה„אזוניים“ (אזוניים למה? כיוון שהם מוכירים, לשם דיוק ההמחשה, אזוני-חמור) שיוצרים לקשר קטנות יותר, משתחרר יותר בד פגיו לקלפים, והם עשירים ויפים יותר. הפראו מיועד לנשים ולגברים, אך זה של האחרונים הרבה-הרבה יותר קצר. לובשים מעטה זה עם פרחים בשיער, ויין בראש.

הקשר המודי